

anbringes i det kgl. Frederiks Hospital, men hvis dette viser sig umuligt paa Grund af anden Brug af de paagældende Lokalteter, vil efter Mindretallets Overbevisning ogsaa Skifteretten, om end med nogen Nøjsomhed, kunne rummes sammen med Brevskriverkontoret i Bygningen i Hestemøllestræde. Københavns Politi anbringes i en ny Bygning, der opføres paa Grunde, som erhverves i dette Øjemed.

Til Mindretallets Plan om Installation af hele Byretten — med Undtagelse af Skifteretten — i Raad- og Domhuset og Bygningen i Hestemøllestræde maa Flertallet efter nøje Prøvelse udtale, at det anser denne Plan for ufyldstgørende og uigennemførlig. Vel har Planen den gode Side, at den tilsigter at samle den største Del af Byretten paa eet Sted (Henlæggelsen af Skifteretten til Amaliegade vil dog heri gøre et betydeligt Skaar, særlig under Hensyn til, at Skifteretten efter Loven skal have Skriverkontor fælles med den øvrige Byret), og vel maa de til de egentlige Retssale bestemte Lokaler i det hele anses for upaaklagelige — enkelte af dem er endog adskilligt større end fornødent —, men omtrent alle de øvrige talrige Lokalteter samt Forbindelserne mellem disse indbyrdes og med Omverdenen lider af saa store og uafhjælpelige Mangler, at disse er tilstrækkelige til at begrunde Flertallets ovenfor udtalte Dom over det hele Projekt. Her at gennemgaa alle disse Mangler i Enkelthederne vilde være for vidtløftigt, men Flertallet er rede til, om det ønskes, at give en detailleret Fremstilling af samme. I Forbindelse med foranstaaende finder Flertallet derhos Anledning til at fremhæve, at selv om det var gørligt at klemme største Delen af Byretten ind i de her omhandlede Bygninger, hvad det altsaa efter dets Mening ikke er, da vilde jo herved kun opnaas, at man maatte søge Plads andetsteds til Politiet, i hvilken Henseende det bemærkes, at Tilvejebringelsen af en ny tidssvarende Bygning til Politiet vil blive meget betydeligt dyrere end Opførelse af en Bygning til Byrettens kriminelle Afdelinger paa de af Flertallet ovenfor nævnte Ejendomme, der langtfra indeholder det Grundareal, der vil kræves til en ny Politibygning.

Til denne Udtalelse fra Flertallets Side finder Mindretallet Anledning til at bemærke, at det anser det gamle Raad- og Domhus for at være endog i særlig Grad egnet til Retsbygning, ogsaa til Byretsbygning. De Mangler, Flertallet mener at finde, er i Mindretallets Øjne dels ganske forsvindende, dels positive Fordele. Forbindelserne mellem de forskellige Lokalteter og med Omverdenen er i Mindretallets Øjne bedre end i de andre Projekter. Bygningen er en arkitektonisk Pryd for vor By og netop egnet til Retsbygning, stemningsfuld og smuk i Ydre som ogsaa — for en Del — i det indre. Mindretallet tillægger det en stor Betydning, at Retten plejes i passende Lokaler og maa anse det for Synd, naar der haves en Bygning som det gamle Raadhus, om Retterne da blev flyttet derfra. Politiet har ikke i samme Grad Brug for Lokalteter som Raadhusets; Politiet vilde i Modsætning til Byretten kunne installeres langt hensigtsmæssigere i en ny Bygning. De af Arkitekt Sylow projekterede Bygninger til hele Byretten eller en Del deraf er i Mindretallets Øjne meget lidt heldige. En Række „Opgange“, ikke en Bygning, som Staten kan være bekendt at opføre som Domstolebygning. De Fordele, de projekterede Nybygninger har, er i Mindretallets Øjne ganske illusoriske.

Undertegnede Ingerslev, hvem det under Udvalgets Arbejde ret naturligt er tilfaldet særligt at varetage Byrettens Tarv, skal tillade mig at fremsætte følgende Særuddtalelse: De Indvendinger mod Planen om at dele Byretten og henlægge dens ene Halvdel i den østlige, den anden Halvdel i den vestlige Del af den gamle By, som allerede er fremhævede i det oprindelige Udvalgs Skrivelse af 17. Juni d. A., har fremdeles for mig en saadan Vægt, at jeg maa erklære mig for en bestemt Modstander af en saadan Ordning. Jeg maa vedblivende holde for, at denne Ordning vil medføre en højst uheldig indre Splittelse af og mangelfuld Samvirken mellem Rettens forskellige Bestanddele, at den vanskeligt vil kunne gennemføres, uden at man kommer udenfor Retsplejelovens Rammer, navnlig for saa vidt som Loven kræver, dels at de til Retsformanden henlagte Forretninger skal udføres af den samme Mand baade for de civile og de kriminelle Afdelingers Vedkommende, dels at Skriverkontoret (Justitskontoret) skal være fælles for begge Klasser af Afdelinger, at den vil besværliggøre og forsinke den daglige Forretningsgang til Skade baade for Sagerne og for Befolkningen, og at den endelig ogsaa i finansiel Henseende vil være absolut ufordelagtig. Jeg tør forudsætte, at det høje Ministerium vil være enigt med mig i, at det under disse Omstændigheder vil være baade unaturligt og lidet formaalstjenligt, om jeg fremdeles skulde deltage i den yderligere Udarbejdelse og Gennemførelse af en Plan,